

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/208/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316200779
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6316200779.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Jany Haluškovvej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobkyne: R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX V., právne zastúpená JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Jozef Beňo, PhD., o zaplatenie 373,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 1C/13/2016-332 zo dňa 24.06.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom a treťom výroku **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%, ktoré je jej žalovaný **p o v i n n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 373,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 373,20 Eur od 28.04.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); žalobu v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol (druhý výrok) a žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % (tretí výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že aplikujúc §107 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, §2 písm. a), §4 ods. 2 písm. i), §4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej v texte len „z.č. 258/2001 Z.z.“), súd prvej inštancie konštatoval, že dňa 30.01.2009 žalobkyňa požiadala právneho predchodcu žalovaného, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., o poskytnutie finančných prostriedkov; na základe Žiadosti a zmluvy o poskytnutie pôžičky č. XXXXX jej bola „schválená výška pôžičky“ v sume 2.600,-Eur; v časti VI. Vyhlásenia klienta žalobkyňa vyhlásila, že súhlasí s výškou a počtom splátok, uvedených v zmluve, tieto sa zaväzuje uhrádzať pravidelnými splátkami v termínoch a výške určenej zmluvou. V časti VII. Vyhlásenia zmluvných strán žalobkyňa zobrala na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“); VOP neboli žalobkyňou podpísané.

Po preskúmaní zmluvy o pôžičke, uzavretej dňa 30.01.2009, v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení č.k. 17Co/124/2017-186 zo dňa 27.09.2018 okresný súd konštatoval, že zmluva o pôžičke neobsahuje údaj o termíne splatnosti splátok (§4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2009), v dôsledku čoho spotrebiteľský úver, poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o pôžičke, je potrebné považovať s poukazom na §4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2009 za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný, resp. jeho právny

predchodca, mal nárok len na vrátenie poskytnutej istiny v sume 2.600,-Eur a úhrady, ktoré žalovaný resp. jeho právny predchodca prijal nad rámec tejto istiny, predstavujú jeho bezdôvodné obohatenie (celkom v sume 603,85 Eur). Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal okresný súd preukázané, že žalobkyňa uhradila celkom sumu 3.203,85 Eur; prvú úhradu vykonala dňa 20.04.2009 a poslednú dňa 13.12.2013; v období od 09.05.2013 do 13.12.2013 zaplatila spolu 373,20 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Brezno sp.zn. 6C/273/2014 okresný súd zistil, že žalobkyňa bola v tomto konaní žalovaná o zaplatenie sumy 619,88 Eur s príslušenstvom titulom Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX (číslo zmluvy XXXXX) zo dňa 30.01.2009, uzatvorenej so spol. Consumer Finance Holding a.s.. Podľa doručky v súdnom spise, žaloba spolu s prílohou, bola žalobkyni doručená do vlastných rúk dňa 28.01.2015. Dňa 30.07.2015 žalobkyňa (v zastúpení právnym zástupcom) v spore podala vzájomný návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia 619,88 Eur s príslušenstvom; tento zobrala späť a konanie o ňom bolo zastavené. Následne na základe späťvzatia žaloby bolo uznesením č.k. 6C/273/2014 - 85 zo dňa 04.02.2016 konanie zastavené v celom rozsahu.

Zmluvu, uzavretú medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou, súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa zároveň vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z..

Žalovaným vznesenú námietku premlčania súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú. Subjektívna premlčacia doba začala žalobkyni plynúť dňa 28.01.2015, kedy jej bola doručená žaloba v konaní sp.zn. 6C/273/2014, a teda týmto momentom žalobkyňa nadobudla vedomosť o skutkových okolnostiach (najmä akú sumu už preplatila), na základe ktorých mohla podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobkyňa istinu úveru splatila splátkou uhradenou dňa 19.10.2012, z ktorej už suma 52,65 Eur a nasledujúce splátky (posledná úhrada dňa 13.12.2013) predstavovali bezdôvodné obohatenie na strane právneho predchodcu žalovaného. Žalobkyňa v konaní uplatňovala nárok na zaplatenie sumy 373,20 Eur, ktorá predstavuje úhrady za obdobie od 09.05.2013 do 13.12.2013. Objektívna lehota vo vzťahu k týmto úhradám by tak uplynula od 09.05.2016 do 13.12.2016 a subjektívna lehota by vzhľadom na vyššie uvedené uplynula dňa 28.01.2017. Keďže žaloba bola okresnému súdu doručená dňa 09.02.2016, okresný súd uzavrel, že žalobkyňa svoj nárok uplatnila včas, a preto jej žalobe v časti o zaplatenie sumy 373,20 Eur vyhovel.

Žalobkyňa súdu nepreukázala, kedy bola doručená výzva žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 373,20 Eur. Za kvalifikovanú výzvu okresný súd považoval až samotnú žalobu, ktorá bola žalovanému doručená dňa 26.04.2016. Žalovaný mohol nasledujúci deň po doručení žaloby (27.04.2016) dobrovoľne plniť, čo sa však nestalo, a preto sa ďalším dňom (28.04.2016) dostal do omeškania. Vzhľadom na to okresný súd priznal žalobkyni úrok z omeškania od 28.04.2016 z priznanej sumy do zaplatenia, a to vo výške 8 % ročne, zodpovedajúcej §517 Občianskeho zákonníka v spojení s §3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, a vo zvyšku príslušenstva žalobu ako bezdôvodnú zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle §255 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „C.s.p.“) a v spore úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania (vrátane trov odvolacieho konania) v rozsahu 100 %.

2. Proti prvému a tretiemu výroku rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa §365 ods.1 písm. h) C.s.p. žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V konaní bolo dostatočne preukázané, že žalobkyňa mala možnosť sa pred podpisom zmluvy s VOP oboznámiť, čo potvrdila žalobkyňa aj na výsluchu na pojednávaní dňa 10.06.2019. Potvrdila tiež, že jej bol doručený splátkový kalendár a že mala už pri podpise zmluvy vedomosť o termíne splatnosti jednotlivých splátok. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ č. C-XX/XXXX zo dňa 09.01.2016 (Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová). Nárok žalobkyne na vydanie toho, čo zaplatila nad istinu úveru, sa premlčal najneskôr 13.12.2015, teda dva roky po tom, čo žalobkyňa zaplatila poslednú splátku. Všetky platby nad istinu úveru sa od okamihu ich zaplatenia premlčujú samostatne v dvojročnej premlčacej dobe. Žalobkyňa o tých platiach vedela v deň ich zaplatenia, neposielala ich omylom. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/169/2017 zo dňa 10.01.2018 a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/67/2011 zo dňa 01.05.2013. Nesúhlasil so záverom okresného súdu o tom, že žalobkyňa sa mala o údajnom bezdôvodnom obohatení dozvedieť „doručením žaloby, vrátane príloh, ktorých súčasťou bol aj prehľad úhrad“. Žalobkyňa sama uhradila splátky, preto musela mať vedomosť o splátkach, ktoré uhradila, ako aj o výške čerpaného úveru.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny. Žalovaný nemá nárok za odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky z dôvodu absencie náležitosti: termín splatnosti splátok v zmluve. V súvislosti s námietkou premlčania vznesenou žalovaným poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 MCdo 9/2012 zo dňa 16.01.2013. Pri subjektívnej premlčacej dobe je potrebné zachovať požiadavky reálnej, preukázanej, t.j. nielen predpokladanej vedomosti o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/145/2004 zo dňa 01.01.2005). Pokiaľ nie je objasnená otázka, kedy žalobkyňa nadobudla skutočnú (preukázanú) vedomosť o tom, že právny úkon je vadný, nemôže dôjsť k začatiu plynutia subjektívnej premlčacej doby. Okresný súd postupoval správne, keď v rámci dokazovania momentu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vychádzal z obsahu súdneho spisu sp.zn. 6C/273/2014, z ktorého vyplýva, že k prevzatíu právneho zastúpenia žalobkyne v uvedenom konaní došlo dňa 23.06.2015 a k podaniu vyjadrenia namietajúceho absenciu povinných náležitostí v zmluve dňa 30.07.2015. Až v tomto momente začala plynúť žalobkyni subjektívna premlčacia doba.

4. Žalovaný v replike poukázal na odôvodnenie podaného odvolania zo dňa 07.08.2019. Trval na tom, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti.

5. Žalobkyňa v duplike uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, požadované zákonom. Náležitosti v spotrebiteľských zmluvách je nutné vymedziť určito a zrozumiteľne, aby aj spotrebiteľovi, ktorý je v pozícií slabšej zmluvnej strany, boli jednotlivé zmluvné dojednania zo zmluvy o úvere dostatočne jasné, a to takým spôsobom, aby bol schopný vyvodiť si z nich základné povinnosti, ktoré mu z takejto zmluvy o úvere vyplývajú. V zmluve o úvere absentujú obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2009, veriteľ nemá nárok na plnenia, presahujúce istinu úveru (§4 ods. 3 zákona č. 258 /2001 Z.z.). Tvrdenie žalovaného o tom, že žalobkyňa bola oboznámená s VOP pred podpisom zmluvy, nebolo v konaní preukázané.

6. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v prvom a treťom výroku podľa §387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

7. V zmysle §387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie po prejudiciálnom preskúmaní zmluvy o pôžičke v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. a jej vyhodnotení ako bezúročnej a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti (§ 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z.) dospel k záveru, že žalobkyňa žalovanému zaplatila viac, ako bolo jej povinnosťou. Súd prvej inštancie správne žalobkyni priznal sumu 373,20 Eur, ktorú nad rámec istiny (2.600,- Eur) zaplatila platbami od 09.05.2013 do 13.12.2013. Výšku bezdôvodného obohatenia žalovaný v odvolaní nenamietal.

9. Žalovaný v odvolaní záver okresného súdu o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu žalobkyne a žalovaného nespochybnil.

10. Skutočnosť, že žalovaná bola pred podpisom zmluvy oboznámená s VOP, že jej bol doručený splátkový kalendár a že vedela, kedy sú splatné jednotlivé splátky, nemá vplyv na správnosť záveru okresného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutej pôžičky.

11. K premlčaniu nároku, preskúmaného vzhľadom na vznesenú námietku žalovaného, odvolací súd uvádza:

premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého možno nárok odvrátiť námietkou premlčania; použitie tohto spôsobu obrany má za následok nemožnosť súdnej vymáhateľnosti nároku, t.j. premlčané právo nemožno oprávnenému súdom priznať. Súd sa zaoberá vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa.

Občiansky zákonník, ktorého ustanovenia v spotrebiteľských sporoch je potrebné použiť, v §100 ods. 1 veta prvá uvádza, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe, v tomto zákone ustanovenej;

pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§101 Občianskeho zákonníka). Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslené v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností, uvedených v ustanovení §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 413/2013 zo dňa 03.09.2013, v ktorom ústavný súd odobril postup krajského súdu, ktorý „zdôraznil, že subjektívna premlčacia lehota podľa §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začína plynúť vtedy, keď sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a v akej výške.“ Ústavný súd v citovanom uznesení poukázal zároveň na ustálenú rozhodovaciu prax, konkrétne na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky sp.zn. 2 Cz 35/77 zo 17. 12. 1978, v ktorom Najvyšší súd konštatoval, že „pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti“. Ako vyplýva z vyššie citovaných rozhodnutí, na začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby nestačí predpokladaná, ale skutočná vedomosť oprávneného. Pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby nestačí, že sa oprávnený mohol dozvedieť o bezdôvodnom obohatení, ale že sa o ňom aj skutočne v konkrétnom prípade dozvedel.

12. S poukazom na vyššie uvedenú rozhodovaciu prax dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil žalovaným vznesenú námietku premlčania ako nedôvodnú. Podľa názoru odvolacieho súdu však v posudzovanom prípade začala subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúť až dňa 24.06.2015, t.j. deň nasledujúci odo dňa udelenia plnomocenstva právneho zástupcovi žalobkyne (a nie dňa 28.01.2015, kedy bola žalobkyňi doručená žaloba v konaní sp.zn. 6C/273/2014, ako to uviedol súd prvej inštancie). Skorší dátum, kedy sa mala žalobkyňa dozvedieť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na jej úkor obohatil, v spore nebol preukázaný. Keďže žalobkyňa podala žalobu na súde prvej inštancie dňa 09.02.2016, nebol ňou uplatnený nárok v čase začatia konania premlčaný.

13. Žalovaný napadol odvolaním aj výrok o trovách konania, avšak len formálne; keďže ide o závislý výrok od výroku vo veci samej (§379 písm. a/ C.s.p.), krajský súd ho tiež podrobil odvolaciemu prieskumu; zistil jeho vecnú správnosť aj súlad s právnou úpravou. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v prvom a treťom výroku podľa §387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, lebo nezistil dôvody na jeho zmenu (§388 C.s.p.) ani zrušenie (§389 C.s.p.).

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej odvolací priznal nárok na náhradu jej trov voči žalovanému v rozsahu 100%.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).